

di ham alliwwel et innen en fjooten Daw sætter ihn i en Rowmark, hwoer han haaed put sej. Fræ den Tid ow kaalt di ham et annet in »Mooten Pannkaag«.

Da di no haaed faaet Fengger i Mooten igjæn, saa kaet gjænn væ te de straffet ham o e Raastoun te de haaed Skek, men de haaed nok ett illiwwel nowwe gue Ihnflyddels o ham, faa saa warret ett ret længh sætte faer han to te aa steel baarre hes aa hæe, aa no west ei ett anne Roh in aa sæt ham oen Opdrawelsesanstalt som di kaalle Flakbjerre; huddan di bæer dem téen dier kan a ett sej jer, men a tænke, di drawwe Bøen op mæ let mier Guehied in e Folk gjøh i de Goer, hwoer di taah fatte Bøen ow e Sown te aa gjøh djer Arbed.

Hvordan Bladet blev modtaget.

Du skriver, kære Søster Babling, at du undrer Dig over, at du endnu intet har hørt om, hvorledes »Hvad vi vil« er blevet modtaget. Kære! hvor er det muligt, at du kan være uvidende herom? Du, som lever og færdes baade blandt store og smaa her i København, du maa da ogsaa vide, at det allerede er blevet en kær Gæst i de flestes Huse, som har nogen Interesse for Kvindesagen i København.

Ja, der var jo rigtignok dem af vore fremragende Kvindesagsvenner, som svor ved dets Indtrædelse i Verden, at det skulde de love og ærlig holde: ikke at holde Bladet »Hvad vi vil« — de hadede dem, der vilde sætte Splid mellem Kvindesagsvennerne. Det lød for mig, som om Søkende vilde sige, naar de fik en lille Søster: »Nu kommer hun og sætter Splid«. Som om den Familie ikke blev rigere ved et Barn mere! Men jeg vil betro dig, at samme Kvindesagsven studerer med stor Nøjagtighed hvert Numer af »Hvad vi vil«; og det kan du nok forstaa er en farlig Ting, thi hvem kan modstaa dens Elskværdighed? Saa vi har det bedste Haab.

»Men paa Landet?« spørger du; ja, de har endnu ikke fuldt ud Kendskab til os. For at du selv kan dømme, sender jeg dig herved nogle Prøver paa Breve der ude fra.

»... Det er mig en stor Glæde at arbejde for Deres Blad »Hvad vi vil«; kan det ret finde Indgang her ude paa Landet, da vil snart alle de vrang og fabelagtige Forestillinger, her findes om Kvindesagen, forsvinde; desværre findes størst Modstand hos Kvinderne selv. Men er det ikke saa, at Trællelænker kan bæres saa længe, at man ikke føler dem som Byrde, men hellere vil bære dem end tage Ansvar, som følger med Frigørelse.

Da jeg overværede Kvindelig Fremskridtsforenings Møde i Kasino, da løstes mange af de dunkle Spørgsmaal for mig om Kvindesagen. Og saaledes gik det mange med mig...«

Andre skrive, at de blot ønske, det var muligt, at nogle af Fremskridtskvinderne kunde komme ud og tale i deres Foreninger paa Landet, for at de dog

kunde knytte en levende Forbindelse med de københavnske Fremskridtskvinder.

Stor Sympathi vinder »Hvad vi vil«, men jeg vil ikke skjule for dig, at der ogsaa findes Modstandere, og jeg vil meddele dig en lille Prøve paa, i hvad Stil vi ogsaa modtage Breve, naar vi i al Uskyldighed og af den pure Menneskekærlighed sende en venlig Indbydelse til vore ledende Mænd.

»... Undertegnede har herved den Fornøjelse at returnere en Opfordring til at støtte Kvindelig Fremskridtsforening ved at holde Bladet »Hvad vi vil«.

Jeg er aldeles ikke stemt for, at Kvindens Kræfter komme ind i Deltagelserne for det almene Vel eller for, at de militære Budgetter indskrænkes — hvilket sidste forbandet lidt vedkommer Kvindesagen, men derimod stempler Kvindelig Fremskridtsforening som en slet og ret Forening for politiske Rumlerier.

Hvis De vil hværve Proselyter her, maa de henvende Dem til andre — jeg er ikke med til slig Kvindegalskab.

Saadan et Brev, kan du nok forstaa, er godt at faa Forstand af, og det sætter Marv i »Hvad vi vil«, hvorved det bliver en voldsom Spore til at arbejde energisk for vor Sags Fremme. Fra Kvinder kommer der ogsaa smaa Naalestik, omtrent saalydende:

»Jeg holder »Kvinden og Samfundet«; dermed mener jeg at støtte Kvindesagen, jeg finder ikke, at vi trænge til et nyt Kvindeblad«.

Ellers blev vi vel ogsaa altfor glade ved den inderlige Sympathi, vi ofte møde.

Der kunde være en hel Del mere at meddele dig, navnlig om vore Fremtidstanker, men dette tør være nok for denne Gang.

Din tro Gossip.

En menneskekærlig Opfindelse til Overvejelse for vore Arkitekter og Bygherrer.

Endelig har en omhyggelig Tanke for Tjenestepigerne givet et praktisk Udslag med Hensyn til den livsfarlige Stilling ved Vinduespuddning. Der fandtes nemlig paa Udstillingen en ny Konstruktion af Hængselbeslag, hvorved Vinduet drejes saaledes, at Ydersiden kan vendes indad, og Pudsningen altsaa foregaa indvendig i Stuen.

Denne Opfindelse har tillige den Fordel, at Apparatet overalt kan anvendes paa gamle Vinduer, saa at de Husejere, for hvem det er en Alvorssag ikke at udsætte deres Medmennesker for slig Risiko, som vore udadgaaende Vinduer udsætte dem for, de kan benytte denne Opfindelse.

Vi vil indstændig bede vore Kvinder tage sig af denne Sag og ved Lejningen af nye Lejligheder bestemt fordre dette System gennemført.

»Kvindelig Fremskridtsforening« er villig til, naar vore Medlemmer vil støtte os, at indsende en Adresse til Rigsdagen, naar forhaabentlig den nye Byggelov kommer for. — Ligesom vi indsendte en Adresse om bedre Pigekamre, saaledes vil det være os kært ogsaa at arbejde paa en saa tidssvarende Reform som indadgaaende Vinduer, at vi ved Lov kunde faa fastslaaet